

Hodaszevics Párizsban

Ходасевич в Париже

Lobog a tűz, de meleget nem ad,
Csak megmorog, mint vackából a vad.
Lobog a lélek rozzant tűzhelyen,
Fölötte forttyog, fő a förtelem.

A tálalón borospalack nyoma:
Azúr helyett glazúron glória.
Kátrányszínű s klozettszagú az égbolt.
Csukd be a század ablakát! Elég volt!

Hová lett Moszkva? Pétervár hava?
Gorkij Szolovkit jóváhagyta ma.
A moziban Chaplin bohóckodik...

E korszak semmitől sem ódzkodik.
Rút katlanából ránk borult a szenny.
Tedd le a tollad! Torkig ér a menny.

Vlagyiszlav Hodaszevics, a XX. század egyik legnagyobb orosz költője párizsi emigrációban halt meg, 1939-ben. Utolsó éveiben nem írt verset.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

A vers a költő előadásában:

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)